



20. neděle v mezidobí

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

20. srpen 2017
číslo 34.
ročník XII.

Štěte náš, Bože, pohled, popatř na tvář svého pomazaného!
Lepší je jeden den v tvých nádvořích než jinde tisíc.
(Ž1 84,10-11)

1. čtení: Iz 56,1-6-7 2. čtení: Řím 11,13-15.29-32 Ev.: Mt 15,21-28

Ž1 67 **At' tě, Bože, velebí národy,
at' tě velebí kdekterý národ!**

Modleme se s Marií

Často se modlíme k Marii, ale zpravidla nás ani nenapadne, že bychom se mohli modlit s Marií. A přitom – bylo by velmi příjemné vstoupit během modlitby do její přítomnosti. Cítit ji u sebe, cítit, že se modlí s námi, že s námi chválí Boha a děkuje mu. Její přítomnost bezesporu umocňuje naši modlitbu, činí ji efektivnější. Co konkrétně to však znamená?

Naše modlitba by se neměla zakládat na monologu, ale na naslouchání tomu, co nám Bůh říká. Vzpomeňte si, co se odehrálo při setkání Ježíše s jistou ženou: „.... zvolala na něho jedna žena ze zástupu: ‘Blahoslavený život, který tě nosil, a prsy, které tě kojily!’ On



však řekl: ‘Spíše jsou blahoslavení ti, kdo slyší Boží slovo a zachovávají ho’“ (Lk 11,27–28). S Marií naše modlitba mnohem více vychází z Písma.

Svatý Lukáš několikrát poznamenává, že Maria všechno uchovávala ve svém srdci. My naopak většinou všechno uchováváme ve své mysli. Ale jestliže naše modlitba neproudí z mysli do srdce, nikdy ji nebudeme prožívat niterně. „Potom se s nimi vydal na zpáteční cestu, šel do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci. Ježíš pak prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí“ (Lk 2,51–52). S Marií se naše modlitba stává kontemplativnější.

Dalším charakteristickým znakem těch, kdo se učí modlit se s Marií, je radost. Maria samu sebe nazývá v Magnificat tou, kterou budou lidé blahoslavit. „... Od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení...“ (Lk 1,48). Vstoupit do důvěrného vztahu s Marií tedy vždy znamená radostnou událost.

Když se s námi Maria modlí, učí nás, abychom se při modlitbě vyjadřovali jednoduše. Bůh od nás nežádá žádná složitá sdělení. Chovejme se jako dítě v přítomnosti mámy a taty. Pořád si kladu otázku, co vlastně viděli pastýři, když se ocitli před betlémským dítětem. Co je naplnilo takovou radostí, že to museli všem vyprávět? Viděli přece jen obyčejný manželský pár a jejich dítě... Neuváděla je v úžas právě ona jednoduchost a prostota?

Odevzdat do Božích rukou své plány, své činnosti, své utrpení a úspěchy někdy nebývá snadné. Maria ale Bohu svěřila všechno. Dokonce i to nejvzácnější, co měla – svého syna. Obětovala ho nejen Bohu, ale i lidstvu. Svoji největší oběť uskutečnila pod křížem. Sami svoji oběť jen těžko zvládnete, ale s Matkou Boží se vám to podaří.

S Marií po svém boku máte jistotu, že se bude přimlouvat za vaše potřeby, které si v dané chvíli ani neuvědomujete. Vzpomeňte si na Marii v Káně. Přimlouvala se za vyřešení problému, který si samotní novomanželé zatím neuvědomovali. Ale Maria už na něm pracovala. Pozvěte proto Marii, aby se modlila s vámi. „Ti všichni jednomyslně setrvávali v modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými“ (Sk 1,14).

Když nám Ježíš dal z kříže téměř všechno – sílu, Ducha, vlastní krev a energii –, ještě stále mu zůstávalo jedno: jeho matka. Všimněte si však, že Janovi neřekl: „Postarej se o mou matku“, ale odevzdal mu ji se slovy: „... Hle, tvá matka!“ (Jan 19,27). Ježíš nám daroval svou matku Marii jako vzácný dar.

Mnozí se bojí Marii milovat, protože si myslí, že by tím mohli Ježíši ubírat na jeho slávě. Ale když vám někdo dá dar a vy ho necháte nerozbalený, urážíte dárce. Bojíte se, že ji budete až příliš milovat? Svatý Maximilián Kolbe na tuto námitku odpovídá: „Znepokojovat se musíte až ve chvíli, kdy si myslíte, že Marii milujete více, než ji miluje Ježíš!“

Nicméně Maria není pouze darem od Boha, ale i každodenní společníci. Stává se jí tehdy, když ji přizveme, aby se spolu s námi modlila, chválila Boha a děkovala mu. Nemáme k ní tedy pouze chovat zbožnou úctu, ale zároveň se s ní setkávat jako s naší sestrou ve víře a matkou. A je-li pro vás Maria prostřednicí evangelizace, neboli tou, jejíž pomocí přivádíte lidi k Ježíši, lze ji nazvat i „charismatem“ (darem Boží milosti).

(www.pastorace.cz)

Příroda je Boží dar pro každého

Kniha přírody je výjimečný a drahocenný Boží dar každému člověku. Je to obrazný způsob řeči, kterého Bůh používá, aby nám pomohl poznávat i zákonitosti srdce.

Dokážeme-li uvažovat o tom, co jsme v přírodě vypozorovali, narazíme na moudrost, jež z našeho putování k věčnosti udělá mimořádně pěknou cestu. Sám Duch Svatý nás učí všímat si v knize přírody procesů a pravidel, jež jsou sugestivními obrazy a pomáhají nám pochopit i to, co se odehrává ve světě lidského ducha.

O zemi, po které chodil Ježíš, a o přírodě, na kterou se denně díval, se říká, že je pátým evangeliem. Vnímavost ke kráse přírody a k moudrosti, jež je v ní ukrytá, je vrozena každému člověku. Dostali jsme ji jako výbavu srdce, když jsme narozením vstoupili do tohoto světa. O tuto schopnost ale můžeme přijít, když se od Boha vzdalujeme.

V knize přírody listovali všichni, kdo hledali Boží moudrost prostým srdcem. Na ní vysvětlovali a díky ní poznávali často těžko popsatelné záležitosti lidského bytí. Bůh nám zanechal celou řadu takových svědectví bystrého čtení v knize přírody. Například autor biblické knihy Přísloví nabádal: „Podívej se na mravence, ty lenochu, pohled, co dělá, abys dostal rozum! I když nemá dozorce, představeného a vládce, přece pečeje v létě o své živobytí, o žních shromažďuje svůj pokrm“ (Př 6,6-8).

V období tvrdých pokušení proti víře říkala bl. Miriam Bauardy satanovi: „Pokoušíš mě proti víře? Bůh je se mnou, ničeho se nebojím. Pokoušíš mě myšlenkou, že Bůh není? Jdu se do zahrady podívat na všechno to, co stvořil...“

(www.vira.cz)



O H L Á Š K Y

V sobotu 26. VIII. v 10³⁰ hod. budou ve farním kostele Povýšení svatého Kříže v Hustopečích sezdáni slečna Kateřina Škrabáková z Bernartic nad Odrou a pan Tomáš Michálík z Heřmanic.

Přejeme do společné cesty životem stálé Boží požehnání, ochranu a pomoc.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 20. 8. do 27. 8. 2017

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
20. neděle v mezidobí 20. 8.	Hustopeče	8:00	Za Marii a Františka Váhalovy, za Annu a Františka Škařupovy, za Emila Olbrichta a za celou živou rodinu
	Černotín	9:30	Za † sestry Svatavu a Vlastu, jejich manžele a rodinu Nehybovu, Humplíkovu a Hajdovu a živé rodiny
	Bělotín	11:00	Za rodiče Tylichovy, sestru Svatavu, živou a † rodinu
	Hranické Loučky	15:00	Za živé a † farníky a občany Hranických Louček
Pondělí 21. 8. sv. Pius X.	Špičky	17:30	Za Anastázií Šnajdrovou, manžela, sourozence, rodiče z obou stran, vnuka a živou rodinu
Středa 23. 8. sv. Růžena z Limy	Černotín	17:30	Za živé a † farníky
Čtvrttek 24. 8. sv. Bartoloměje apoštola, svátek	Bělotín	17:30	Za † sourozence rodiny Jamborovy a Vahalovy
Pátek 25. 8. sv. Ludvík, sv. Benedikt a druhové	Hustopeče	18:00	Za Františka Janečku, rodiče, sourozence a živou rodinu a za Marii Stoklasovou, manžela, zetě a živou rodinu
			Za † Františku Zemánkovou a ochranu PM pro manžela
Sobota 26. 8. ct. Martin Středa	Špičky	16:00	Na poděkování za požehnání pro rodinu Vyhánkovou
	Černotín	17:30	Za † Josefa Můčku, rodiče, sourozence a živou a † rodinu
21. neděle v mezidobí 27. 8.	Bělotín	8:00	Za † Františka Beránka
	Hustopeče	10:00	Za městys Hustopeče nad Bečvou a živé a † občany

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614
 Webové stránky farnosti: www.ihurstopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává
P. František Antonín Dostál.